

België - Belgique
PB
9000 Gent
BC 30003

april mei juni 2/2013

Radeis

Rode Adviezen, Denkpistes en Eisen van/voor Senioren

Neem 65-plussers hun duur verworven speelgoed niet af

Begin mei werd het openbaar vervoer in onze hoofdstad betalend voor 195.000 MIVB-abonnees ouder dan 65. Ook de TEC, de Waalse tegenhanger van De Lijn, volgt vanaf 1 juli dezelfde weg. Brussels minister Brigitte Grouwels (CD&V) wil ook het lijnabonnement voor senioren in Vlaanderen opheffen. Haar partij gelooft niet in gratis en wil de afschaffing van de 65plus-pas op de politieke agenda voor 2014 plaatsen.

Radeis sprak hierover met Rohnny Buyens, coördinator van S-Plus Brussel, de seniorenvereniging van de socialistische mutualiteit, voorvechter van het gratis seniorenabonnement van het eerste uur. "Als socialist vind ik het heel belangrijk dat de overheid investeert in de basisrechten van de zwaksten in onze samenleving."

renabonnement van het eerste uur. "Als socialist vind ik het heel belangrijk dat de overheid investeert in de basisrechten van de zwaksten in onze samenleving."

Dus u gelooft stevast in gratis openbaar vervoer voor 65-plussers?

Rohnny: Natuurlijk! Mobiliteit is zo'n basisrecht. Als je dit niet doet, dan ben je als maatschappij niet goed bezig. Waarom het gratis verhaal afschaffen als je weet dat eenzaamheid en isolement de grootste problemen zijn bij 65-plussers? Openbaar vervoer geeft mensen de kans om buiten te komen, om sociaal te zijn en om zichzelf te ontplooiën. Ik vrees dat tienduizenden senioren het risico lopen om in sociaal isolement terecht te komen omdat hun mobiliteit beknut wordt. De meest kwetsbaren in onze samenleving worden het zwaarst getroffen. Zij komen minder uit hun kot en zakken nog dieper weg in de eenzaamheid. Het schrijnendste is dat bijna niemand dat zal zien. Van een kost voor onze gemeenschap gesproken!

colofon

Jaargang 8 • Nummer 2 • april - mei - juni 2013 • verschijnt driemaandelijks • Afgiftekantoor 9000 Gent

Erkenningsnummer P608427 • BC 30003 • ABVV-Senioren - Hoogstraat 42 - 1000 Brussel • v.u. Caroline Copers

Voor vragen, opmerkingen, adreswijzigingen: 02 28 90 181 of kcriel@vlaams.abvv.be

ABVV-partner in vrije tijd

Edito

De zomer staat voor de deur en daarmee ook een belangrijk syndicaal dossier dat al enkele decennia aansleept: de harmonisering van het statuut arbeiders/bedienden. Een moeilijk dossier binnen het sociaal overleg, waar niet alleen de federale onderhandelaren van vakbonden en werkgevers de tanden op stukbijten, maar ook de federale regering.

Zelden waren er in een dossier dergelijke diepe loopgraven waarin iedereen zich steeds verder ingraaft. Het ABVV heeft in dit dossier altijd zijn verantwoordelijkheid genomen en zal dat ook nu verder blijven doen.

In tijden van crisis wordt er door sommige partijen gretig gekeken naar de middelen van de sociale zekerheid. Er kan voor hen altijd nog meer bespaard worden op uitkeringen en vervangingsinkomens. Het ABVV klopt al vele maanden op dezelfde spijker: alleen een rechtvaardige belasting waarbij de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen, kan perspectief bieden om uit de crisis te geraken. Met andere woorden, niet door op o.a. de pensioenen te gaan besparen. Aangezien we alweer voor een nieuwe begrotingscontrole staan, is waakzaamheid nog steeds aan de orde! Ook senioren moeten zich gemobiliseerd voelen om de acties van het ABVV mee te ondersteunen daar waar nodig.

Maar, beter is het te eindigen met een positieve noot! Hopelijk komt nu echt de zomer er aan en kunnen jullie genieten van zon, kleinkinderen en vrienden tijdens de vakantieperiode. Maak er een mooie zomer van!

Samen sterk, ook bij ontspanning en vakantie

Caroline Copers

Afgev. Bestuurder Linx+

Radeis: Gratis openbaar vervoer is dus heel belangrijk voor het sociale leven van senioren? Heeft u nog andere argumenten?

Rohnny: Niet alleen omwille van het sociale maar ook om economische en ecologische redenen. Bijvoorbeeld, sinds het invoeren van het seniorenabonnement in Vlaanderen (2000) zagen handelaars aan de kust hun inkomsten de hoogte in gaan. Senioren nemen de kusttram, drinken een pintje meer (of teveel) én kunnen veilig naar huis. Geen auto nodig! Drie vliegen in één klap dus.

Radeis: Een 65-plusser die in Brussel woont, verkeert in een wel erg moeilijke situatie. Kan je het probleem eens voor ons schetsen?

Rohnny: Het is inderdaad een kluwen waar spijtig genoeg nogal vaag over gecommuniceerd wordt. Daar komt nog eens bij dat de drie vervoersmaatschappijen niet goed samenwerken. Zo is er nog steeds geen eengemaakt tariefsysteem voor De Lijn, MIVB en TEC. Dit zorgt voor verwarring. Parijs, Londen en Berlijn bewezen nochtans dat een geïntegreerd tarief perfect mogelijk is.

Het komt er op neer dat een 65-plusser die in het Brussels gewest woont voor de drie maatschappijen een abonnement nodig heeft. Voor een abonnement MIVB betaalt de senior 60 euro, voor TEC en De Lijn 36 euro. Voor veel 65-plussers is dit een te grote kost, zeker als je weet dat de armoedecijfers voor senioren in Brussel het hoogst zijn van gans België. Wist je dat 1 op 5 Brusselse senioren met amper 20 euro per dag moet rondkomen. Zoals je zelf ook aanvoelt is het niet rechtvaardig dat een senior uit het Vlaams gewest niet hoeft te betalen voor bus of tram, en een Nederlandstalige senior uit Brussel wel. Dit zorgt vaak voor absurde situaties. We kunnen hier zelfs over discriminatie spreken.

Radeis: Heb je een alledaags voorbeeld van zo'n absurde situaties?

Rohnny: Bijvoorbeeld: Madeleine (70 jaar) woont in een klein appartementje in Anderlecht. Haar vriend Raymond (72 jaar) woont in het Grimbergse Strom-

beek-Bever. Samen rijden ze met een De Lijn-bus naar Laken. Raymond moet hiervoor niet betalen omdat hij een gratis seniorenabonnement heeft, Madeleine moet voor diezelfde bus wel betalen. Hetzelfde geldt voor de kusttram. Onnozel toch! De bus- en tramchauffeur zien ook door het bos de bomen niet meer en vele senioren halen hun auto terug van stal.

Radeis: Dan maar de gratis seniorenpassen in Vlaanderen ook afschaffen, dat is het eerlijkste, stelt CD&V.

Rohnny: Dit vind ik ronduit degoutant! De minister vindt dat als de Brusselse senior moet betalen, ook de senior in Vlaanderen moeten betalen. Wat een omgekeerde logica! 'Laat de zwaksten in Vlaanderen ook betalen, dan worden de zwaksten in Brussel en Wallonië niet gediscrimineerd. Hoera! En het wordt nog wansmakelijker. Mevrouw Grouwels zet niet alleen gewesten tegen elkaar op, ze doet dat ook met generaties.

Doordat de senioren in Brussel nu 60 euro betalen voor hun MIVB pas, kon ze de schoolabonnementen in prijs verlagen. Zo wordt de politiek uit de wind gesteld. Wees kwaad op uw kleinkind, niet op de CD&V!

Radeis: We worden ermee rond de oren geslagen dat De Lijn in Vlaanderen zal moeten besparen wil het zijn streefcijfers halen. Seniorenabonnementen sneuvelen het eerst. Waar kunnen ze volgens u dan wel op besparen?

Rohnny: Ik denk dat het belangrijk is dat onze ministers van mobiliteit eerst eens goed hun prioriteiten stellen. Het blijft een politieke discussie: in hoeverre geef je voorrang aan openbaar vervoer of aan koning auto. In hoeverre ben je solidair ten opzichte van de ouderen in ons land? Deze solidariteit is nochtans belangrijk. Deze mensen hebben hun hele leven bijgedragen. Waarom zou je dan hun duur verworven snoepgoed terug afpakken? Openbaar vervoer is een

publiek goed dat basismobiliteit voorziet voor mensen die het het hardste nodig hebben. Dit zijn belangrijke maatschappelijke keuzes waar niet lichtzinnig mee mag omgesprongen worden.

Als je weet dat De Lijn honderdduizenden euro's misloopt door zwartrijders en het weigeren van anderstalige reclame op hun bussen of trams, is wel duidelijk waar inkomsten kunnen geworven worden.

Radeis: Het punt is duidelijk, we moeten op de baricaden staan voor de gratis seniorenpas. Wat kunnen wij als ABVV-senioren doen? Welke acties kunnen wij ondernemen? Heeft u een idee?

Rohnny: Goh, moeilijke vraag. Ik denk dat we vooral

solidaire acties moeten ondernemen: over de gewestgrenzen heen, over generaties heen. Zeker met de zesde staatshervorming in zicht. Die hervorming zal ons land steeds minder solidair, steeds asociaal maken. Als vakbeweging moeten we een tegenwind bieden. Misschien kunnen we het platform terug samenbrengen en mensen mobiliseren om in het najaar actie te voeren. Niet alleen met sociale argumenten, ook met economische. Als we aantonen dat de horeca klappen krijgt door het betalend maken van openbaar vervoer voor 65-plussers, zal er wel snel anders gepiept worden.

Radeis: Goed idee Rohnny. Misschien kunnen we net zoals 13 jaar geleden opnieuw een kusttram tegenhouden, maar deze keer in rouwkledij met rouwprentje, in plaats van met rode rozen...

Wat voorafging... Gratis openbaar vervoer voor 65+ viert 13^e verjaardag

Gratis openbaar vervoer voor 65+ in Vlaanderen. Onder toenmalig sp.a minister van mobiliteit Steve Stevaert.	Brusselse seniorenverenigingen starten platform voor alle Vlaamse en Franstalige 65-plussers (o.l.v. SP en PS, ABVV). Ze eisen ook gratis openbaar vervoer.	Brusselse senioren houden ludieke actie. Ze houden een kusttram tegen en delen rode rozen uit.	Platform roept senioren op tot betaalsstaking tijdens Europese top	MIVB & TEC voeren ook gratis 65+ pas in.	De Lijn vervoert 20% meer 65-plussers op bussen en trams.	MIVB schaft gratis abonnement voor 65+ af	TEC volgt en schaft gratis abonnement af
--	---	--	--	--	---	---	--

1 januari
2000

1 maart
2000

25 augustus
2000

27 mei
2001

1 oktober
2001

1 januari
2001

1 mei
2013

1 juli
2013

Maar waarom vieren wij 1 mei?

Een feest van Arbeid, Socialisme en Solidariteit

Sinds mensengeheugenis lijkt onze Dag van de Arbeid iets om naar uit te kijken. Een rode stoet, socialisten, vaandels en pinten: 1 mei is voor ons wat Pasen voor de christenen is. Historisch, symbolisch en deels door traditie gegroeid. Maar, zeg nu eens, waarom eigenlijk 1 mei? Waarom juist die dag?

1 mei is en blijft de feestdag van het werkvolk. Het werkvolk zag zichzelf als werkend volk en wilde deze visie met iedereen delen. 1 mei werd dus een dag waarbij men besloot solidair het werk neer te leggen, bewust niet te werken en de politieke, sociale en economische dwang een schop tegen de schenen te verkopen. Drank, feest en spot bleken dan ook trouwe bondgenoten van 1 mei-vierders.

De hooimarkt-affaire

Sinds 1990 is de 1 mei-viering een officiële feestdag in 107 landen. Hoe meer zielen, hoe meer vreugde. 1990 was het jaar waarin het honderdjarig jubileum van dit arbeidersgelach werd gevierd. Toen, op de eerste congressen van de Tweede Internationale (1889), riepen er velen op om gezamenlijke internationale arbeidsmanifestaties in te richten. De datum lag voor de hand: 1 mei 1890.

Maar waarom werd er voor deze donderdag gekozen? Wel, dit gebeurde ter ere van gesneuvelde arbeiders tijdens de Amerikaanse Hooimarkt-affaire. In 1886 besloten 200.000 arbeiders uit Chicago het werk neer te leggen met als eis de achturedag. Dat deden ze op deze dag omdat hun Australische kameraden sinds 1856 op 21 april het fenomeen 'arbeid' vierden.

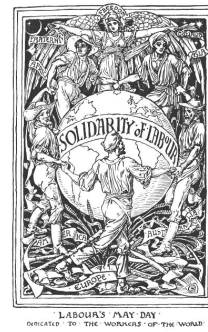
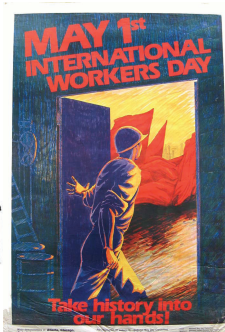
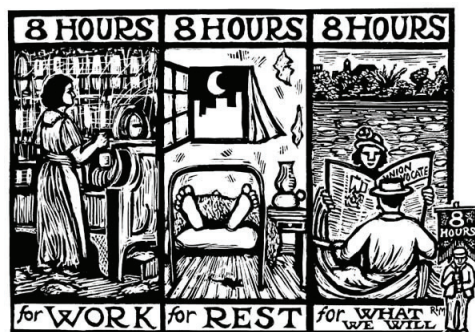
De politie kon niet lachen met de eis van de 200.000 Chicago-ers. Er werd hard teruggeslagen, waardoor de protesten enkele dagen de stad in vuur en vlam zetten. De politie schoot met scherp en enkele arbeiders stierven, tachtig van hen raakten gewond en honderden werden gearresteerd. Ook langs politiezijde vielen er slachtoffers.

Rosa Luxemburg

Hier in Europa liet dat niemand onberoerd. Men wilden wat doen voor de gesneuvelde kameraden uit Chicago. De Amerikaanse Arbeidsfederatie had besloten een demonstratie te houden op 1 mei. De Internationale Socialistische gemeenschap koos die dag uit om mee te demonstreren. Meer nog, sommige landen besloten dit vanaf nu elk jaar te doen.

En zo geschiedde. 1 mei 1890 bleek een opmerkelijk en onverwacht succes. Men trok de straat op, langs een kant om te vieren, maar ook om het sociaal eisenpakket (achturedag, meer verlof, enz.) te verwezenlijken. Zoveel volk, zoveel ongenoegen. Er roerde zich wel

degelijk wat in de stiltes voor de storm.

Opvallend aan dit hele gebeuren, was dat de 1 mei-traditie dus niet uitgevonden werd door een regerende toplaag, maar dat het feest ontstond uit een zeker ongenoegen, een ongenoegen afkomstig uit de onderbuik van de toenmalige samenleving.

Een jaar later, in 1891, vond het Internationaal Socialistische Arbeiderscongres plaats in Brussel (ook wel gekend als het tweede congres van de Tweede Internationale). Hier werd besloten om alle gesneuvelden voor de sociale strijd te eren tijdens dit Feest van de Arbeid.

Daar zaten ze dan, figuren als Rosa Luxemburg en Karl Liebknecht uit Duitsland, Jean Jaurés uit Frankrijk, Camille Huysmans en Emile Vandervelde uit België. Daar zaten ze dan, met z'n allen, in Victor Horta's socialistisch paleis, het oude Volkshuis van Brussel in de Hoogstraat, te bespreken hoe zo een arbeidersfeestdag er uit moest zien.

Over alles waren ze het niet eens, natuurlijk niet. Maar waar ze het evenwel over eens waren, was dat het internationale, solidaire karakter van de feestdag benadrukt moest worden. Hun boodschap aan de samenleving moest dan ook versterkt naar voor komen: "samen staan we écht wel sterk".

Want wij zijn 't moe

Het land is moe -o zo moe.
De kaars is uit, verdoofd en stil.
De werkgrond zwelgt,
onder 't Grote Geld

Want wij, pionnen,
de verworpenen der aarde.
Zijn nu aan zet,
zij aan zij: samen sterk.

't Is genoeg!
De werkmansfalanx,
breekt de wet, die repressielans.

Want wij zijn 't moe -o zo moe.
't Is genoeg, de kaars is uit.
Niet langer pionnen,
Van 't Grote Geld,
maar samen sterk:
nu aan zet!

louchentype

Strijdlawijt

Onlangs verscheen bij EPO-uitgeverij het boek "Strijdlawijt: honderd jaar werkmansliedren" van het collectief Vive La Sociale! Dit collectief bestaat uit onze eigenste Jos Vandersmissen, Erica Bal, Lieve Franssen en Toon Lowette (coördinatie).

Zij vormen de drijvende krachten achter 'Vive la Sociale!', het muziektheater voor solisten, koorzangers en fanfare dat het Brussels Brecht-Eislerkoor en het Hasselts Omroerkoor samen opvoerden in 2012.

Het boek kost € 24,95 en kan aangekocht in de betere boekhandel of via de website van EPO.

Nog een groep experts?

Nieuwe groep specialisten moet pensioenhervorming uitdenken. Nogmaals. Opnieuw. Terug.

Onlangs stelde de federale minister van Pensioen Alexander De Croo (Open VLD) en zijn collega-minister van Zelfstandigen Sabine Laruelle (MR) een groep experts voor die voorstellen moet doen om het Belgisch pensioensysteem leefbaar te houden. Met veel tromgeroffel werden deze twaalf experts onthaald. De pensioentoren leek even te klein voor het gebulk van De Croo.

Misschien even een korte herhaling: de regering Verhofstadt I begon en kondigde -eveneens met het nodige tromgeroffel - aan dat alles in orde zou komen met de Actieve Welvaartstaat. Het Zilverfonds werd opgericht. Dé mirakeloplossing bij uitstek die tegen 2030 een enorme spaarpot zou leveren. Het Zilverfonds blijkt nu echter een doos van Pandora.

Goed. "We proberen het dan opnieuw", dachten ze ginds in de Wetstraat. Tussen pot en pint gaf wijlen Michel Daerden (PS) eens een toespraak in de Senaat. Verder dan wat groen- en witboeken kwam de minister niet. Zo serieus de regering de pensioenmaterie nam, zo serieus nam de bevolking de toenmalige minister van pensioenen.

Als we dachten dat we met **Papi** Daerden alles gezien hadden, dan waren we nog niet aan het proefstuk toe. Toen kwam **Quick**. Vincent Van Quickenborne (Open Vld), de man die zijn eigen moeder zelfs voor wat postjes en politiek gewin zou inruilen, kwam binnen de regering Di Rupo I aanzetten met tien **spectaculair, vernieuwende werven**. Zijn glunderen was groter dan de eigenlijke impact van zijn veranderingen. Want toch. Waar **Quickie** in december 2011 mee op de propen kwam, bleek echter een suikervrije versie van wat zijn liberale spitsbroeders uit Europa al decennialang

verkondigden. De manier waarop hij dit dan door onze strot trachtte te rammen, was dan weer voor velen ongezien.

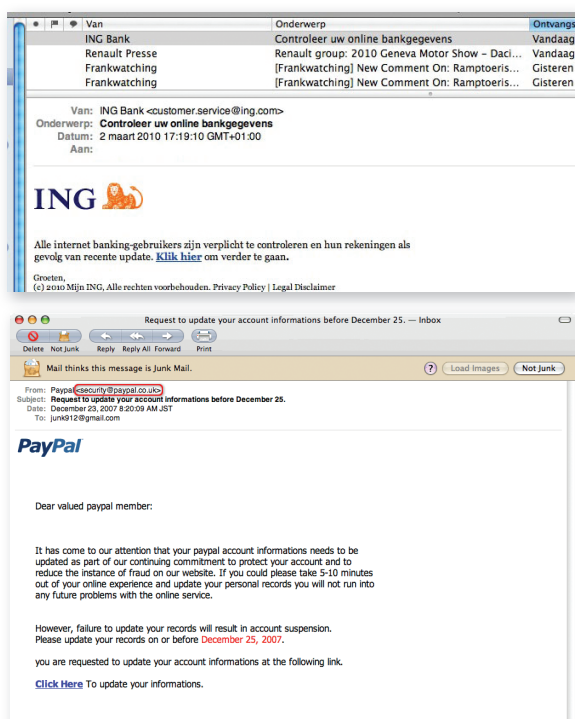
Wat wel als een paal boven water staat, is dat deze commissie het door Quick uitgetekende pad zal moeten bewandelen. Of om het even concreet te stellen: we gaan met z'n allen langer moeten werken. Officieel klinkt het dat men op zoek gaat naar concrete, interessante pistes. De commissie, met pronkende namen zoals Bea Cantillon, **Franky-goes-to-Brussels** Vandenbroucke en Jos Berghman, krijgt exact een jaar tijd om met plannen aan te draven.

Oftewel: het zal pas na de verkiezingen van 2014 zijn, nadat we misschien een nieuwe minister van pensioenen hebben, en die - wie weet - met een andere groep experts komt aanzetten, dat de plannen effectief uitgevoerd kunnen worden. Ten vroegste in 2015-2016 dus. We beseffen dat het al lang de vijf voor twaalf gepasseerd is, dat de tijd aangebroken is om de koe bij de horens te vatten en met eerlijke, rechtvaardige en solidaire oplossingen te komen. Het beleid hinkt dan ook nog eens achter en dat gaan we minder en minder pikken. Na al die jaren is er genoeg met ons gesold geweest: **maar wie van De Croo's twaalf discipelen zal hem daar op wijzen?**

Financiële oplichters op jouw computer!

Wees ze te snel af.

Verdorie: met dat het internetbankieren populairder wordt, neemt ook de kleine financiële fraude toe. Meer en meer zijn we er het spijtige slachtoffer van. We moeten echt leren opletten. Onder het devies "beter voorkomen dan genezen" geven we hier dan ook enkele handige tips om internetfraude tegen te gaan.

Een eerste belangrijke is het zogenaamde **Phishing**. Phishing staat voor het vissen of hengelen naar persoonlijke gegevens om deze te misbruiken. Dat gebeurt vaak op verschillende manieren.

En hoe doen we dat dan?

- Men e-mailt u en vraagt naar persoonlijke gegevens of naar een betaling via een link met een valse bankwebsite. Nadien nemen ze telefonisch contact met je op waarbij ze zich uitgeven als zogenaamde medewerker.
- Geef NOOIT jouw geheime pincode door, jouw wachtwoorden of bankkaartnummers via telefonisch contact
- Krijg je een verdachte e-mail? Dan kan je steeds jouw eigen bank contacteren.

Een tweede manier is **Malware**. Dit is een verzamelnaam voor kwaadaardige en schadelijke software. Deze kan jouw pc infecteren en op allerlei manieren vertrouwelijke informatie achterhalen.

Hoe kun je dit tegen gaan?

- Wat je zeker nodig hebt is een degelijke pc-beveiliging. Daarnaast is oplettendheid ook geboden.
- Installeer steeds de laatste versie van het systeem dat jouw computer aanstuurt (bv. **Windows, Linux, Mac Os X**, enz.).
- Onderteken nooit een transactie waar je zelf niet naar gevraagd hebt.
- Hou je rekeningen ook steeds in de gaten.

Een derde veel voorkomende vorm van fraude is **Shoulder Surfing**. Dit is een techniek om bij een bankautomaat aan uw persoonlijke en geheime pincode te komen. Een onbekende kan mee over uw schouder kijken. Of iemand leidt je met opzet af, zodat een andere jouw kaart uit de automaat haalt. Laat je dus nooit afleiden aan een bankautomaat.

De ideale app voor babyboomers?

Die is onderweg!

Iedereen maakt ondertussen gretig gebruik van smartphones, tablets en pc's. Vaak zijn apps (van het Engelse applications) niet zo geschikt voor senioren. Een goede senior-app moet aan enkele voorwaarden voldoen, wil deze succes hebben.

We amuseren ons allemaal met de laatste technologische snufjes. We shoppen, spelen, praten, bellen, houden de wereld in de gaten en onderhouden onze sociale contacten. Zoals zoete broodjes vliegen apps over de toonbank.

Toch zijn er wat zaken die ontwikkelaars niet uit het oog mogen verliezen.

- Apps moeten steeds toegankelijk zijn. Zo bruikbaar mogelijk, en zeker ook niet te gecompliceerd. Er zijn vaak té veel opties. Zo min mogelijk typen, zo weinig mogelijk naar beneden rollen (scrollen), gewoon duidelijk en eenvormig.
- Ook steeds dubbelzinnigheden en vage termen uit de weg gaan. Steeds aangeven wat er gaat gebeuren, zo komt de gebruiker niet voor onaangename verrassingen te staan. De gebruiker moet ook steeds centraal staan. Wanneer je de app sluit, zou een eenvoudige "Bedankt voor jouw bezoek" niet misstaan.
- Betrouwbaarheid is ook heel belangrijk. De privacy van een gebruiker moet steeds voorop staan. Apps mogen niet van slechte aard zijn, en persoonlijke informatie gebruiken voor de eigen commerciële doeleinden. Apps dienen de gebruiker, de gebruiker dient de App niet.
- Misschien zouden ontwikkelaars ook eens kunnen nadenken over de laatste technologische ontwikkelingen, zoals stemcontrole of bewegingssensoren (er bestaan bijvoorbeeld brillen waarmee je met jouw pupillen icoontjes op jouw pc kunt aanklikken).
- Er moet ook steeds voor gezorgd worden dat frustraties ten alle tijden vermeden worden.

De Rode Ridder en de barst in de Ronde Tafel

Er is iets rot in 't rijk der fiscaliteit. Offshoreleaks, het grootschalige journalistiek project, wees uit dat een kleine 130.000 mensen uit 170 landen 25.000 miljard euro kapitaal geparkeerd hebben op geheime bankrekeningen in kleine belastingparadijzen. Nog eens: 25.000 miljard euro. Het offshoreleaks-dossier bracht een publieke en politieke verantwoordiging over deze handel en wandel naar boven.

25.000 miljard euro. Miljaar, het is een bedrag dat zeker blijft nazinderen. In tijden waarin Europese lidstaten zich zot moet besparen, komt een dergelijk iets hard aan. Als je weet dat er gepensioneerde alleenstaande vrouwen zijn die met moeite hun maandelijkse verwarmingsfactuur kunnen betalen, of Spaanse jongeren in vuilbakken moeten graaien op zoek naar voedsel, dan kookt het bloed van heel wat middenveldorganisaties. Alle landen zijn op zoek naar extra inkomsten en ze lijken ineens te beseffen dat fraudebestrijding verdomd wat kan opleveren.

Maar in onze contreien waart er een Rode Ridder. Niet Johan, naar de gelijknamige strip, maar John, naar de gelijknamige politicus. John trekt, zoals het een bereedere edelman behoort, ten strijde tegen malafide figuren, verdoken bewegingen en maakt een krachtdadige vuist op voor de eerlijke, gewone man. "Den John is van beton", bezingt het volk zijn heldendaden.

Fiscale fraude staat bij deze kameraad-kruisvaarder te boek als de meest onrechtvaardige belasting van het hele stelsel. Als je dan te horen krijgt dat zoveel miljarden euro's kapitaal voor maar een handjevol individuen zijn, dan denk je helemaal dat onze samenleving collectief van de pot is gerukt. Maar John en de zijnen laten het daar niet bij. "Ten aanval!", scanderen zijn troepen. Met flair en kunde hanteren zij de solidaire bogen en richten eerlijkheidssalvo's af op frauduleuze, demonische gedachten die ons belastingstelsel van binnenuit verzieken.

Wist je dat...

- ... groene stroom eigenlijk niet zo groen is? Dat berekende Tom De Meester, hoofd van de pvda-studiedienst, in zijn boek "Opgelicht: de Energiezwendel van Electrabel & co"
- 79 % van de alleenstaanden met kinderen - dus vooral vrouwen - geen geld heeft om aan pensioensparen te doen? Dat blijkt uit HUMO's grote pensioenenquête.
- ... dat we minder vlees eten door de crisis? Dat blijkt uit een onderzoek van GfK PanelServices Benelux in opdracht van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing vzw, VLAM.
- ... wij als Belgen minder op café gaan, maar wel meer pintjes thuis drinken? De voorbije negen jaar is het marktaandeel van de horeca op de Belgische biermarkt gedaald van 54,2 procent in 2004 naar 45,6 procent in 2012, ten voordele van de winkelverkoop (van 45,8 naar 54,4 procent).
- ... sommige universiteiten jou sneller een miljoen opleveren dan anderen? Er bestaan maar liefst 461 afgestudeerden van de universiteit van Oxford, 361 van de universiteit van Cambridge en 273 oud-studenten van de London School of Economics hebben nadien hun miljoenen gemaakt.
- ... je te veel aan nicotine kan krijgen door het roken van een elektrische sigaret? Het systeem dat de hoeveelheid nicotine bepaalt, werkt namelijk nog niet zo goed.
- ... het gemiddeld 7,5 maanden duurt voor een vrouw in het bijzijn van haar partner durft te plassen? De meerderheid is er van overtuigd dat mannen zich sneller op hun gemak voelen. Het duurt eveneens een tijd voordat een vrouw een windje durft te laten.

Verhoogd vakantiegeld voor gepensioneerden riskeert te verdwijnen naar fiscus

Het vakantiegeld werd voor de meeste gepensioneerden 15 mei uitbetaald. Het bedrag wordt dit jaar met vijf procent verhoogd door het akkoord rond de welvaartsaanpassingen dat het ABVV met de andere sociale partners onderhandelden. Volgend jaar komt er weer een verhoging, met iets meer dan drie procent.

Voor de invaliden verhoogt het vakantiegeld deze maand met 66 euro en volgend jaar nog eens met 34 euro.

Jammer dat het kabinet Financiën van Minister Koen Geens (CD&V) geen voorstel gedaan heeft om het belastingkrediet aan te passen. In het overleg was daar wel vraag naar door de werkgeversorganisaties en vakbonden. Maar hier komt het addertje.

Het komt er dus op neer dat voor de meeste gepensioneerde en invalide werknemers de verhoging van het vakantiegeld afgeroomd zal worden via de belastingen. Nu, op zich dienen belastingen wel voor iets, maar er moet wel een eerlijke, rechtvaardige en solidaire herverdeling plaatsvinden. Daarnaast horen

de sterkste schouders ook wel de zwaarste lasten te dragen.

Het belastingkrediet is een sociale maatregel die een klein beetje compenseert dat de werknemerspensioenen in België de op een na laagste in Europa zijn. Maar, dat wordt heel snel weer afgebouwd. Elke verhoging wordt voor deze toch al bescheiden werknemerspensioenen, teniet gedaan door meer belastingen. Dat kan zo niet verder.

Het ABVV en wij als ABVV-senioren dringen er daarom ook op aan dat de regering alsnog de beloofde aanpassing doorvoert zodat de gepensioneerden en de invaliden krijgen waar ze recht op hebben.

Wedstrijdvraag:

Hoeveel GAS boetes zou De Witte (van Ernest Claes) per week in zijn bus krijgen in dit tijdperk?

OOK HET VLAAMS ABVV ZAT NIET STIL INZAKE SENIORENTHEMA'S

Kwaliteitszorg voor onze ouderen: ook in het Vlaanderen van morgen?

We moeten grenzen trekken aan de commercialisering van de zorgsector. De kwaliteit van de zorg voor onze ouderen staat opnieuw in het brandpunt van de belangstelling. Een ontluisterende artikelenreeks in Het Laatste Nieuws schetst ons een confronterend beeld van de manier waarop we in onze samenleving met onze ouderen omgaan. ABVV Social Profit wil dat aangrijpen om na te denken over de commercialisering in de zorgsector. Dat is dubbel actueel omdat o.a. de ouderenzorg met de zesde staatshervorming zo goed als volledig een gemeenschapsbevoegdheid wordt.

Onaanvaardbare situaties

Het is niet de eerste keer dat de media onthutsende praktijken in rusthuizen blootlegt. Dat gebeurde eerder al eens in een Panoramareportage. Ook toen was de conclusie duidelijk: er is te weinig geld. Er zijn als gevolg meer en meer onaanvaardbare situaties in een groeiend aantal rusthuizen. Het personeel in de rusthuizen ziet dit met lede ogen aan. Ze verdienen vast een pluim om zich in moeilijke omstandigheden en in een context van constante kostenbesparingen en lage lonen, blijvend in te zetten voor de bewoners. Pampers die niet mogen worden ververst wegens 'niet vol genoeg', het zijn situaties die wij al jaren op het terrein aankaarten.

Grenzen overschreden

Naast de gebrekkige financiering van deze maatschappelijke uitdaging is het duidelijk dat de toenemende commercialisering in de zorgsector de situatie van de bewoners noch werknemers verbetert. Grote privéspelers, die op basis van een maaltijdkost van 5 euro per dag en het recyclen van pampers winst uit hun activiteiten puren, dragen niet bij tot een menswaardig antwoord voor de verzorgingsproblematiek.

We moeten grenzen kunnen trekken tot waar de vrije markt kan reiken. Wat ons betreft is die hier overschreden. Minstens moet de overheid haar controlerende rol op zowel de boekhouding als de kwaliteit van de verstrekte zorg ernstiger nemen. Zeker gezien de belangrijke financiering die diezelfde overheid voorziet. De werkomstandigheden van het personeel hangen hier nauw mee samen.

Wat na de staatshervorming?

De manier waarop we met zorg omgaan en de vraag waar de grenzen van de vrije markt mogen worden getrokken is actueel. Met de zesde staatshervorming wordt zo goed als de volledige ouderenzorg een gemeenschapsbevoegdheid.

Vlaanderen, die als regio het zwaarst met de vergrijzing zal geconfronteerd worden, moet een antwoord formuleren op de vraag over hoe het met die zorg zal omgaan. Bovendien is het onduidelijk of er bij de staatshervorming op korte en middellange termijn voldoende middelen overgedragen zullen worden. Het valt te verwachten dat een aantal decisionmakers van de gelegenheid gebruik zal maken private actoren een grotere rol te laten spelen. Deze private actoren hebben als belangrijkste motief het behalen van voldoende rendement voor aandeelhouders en niet het organiseren van kwalitatieve zorg. Het ABVV Social-Profit ziet hierin nochtans de kans om de Vlaamse overheid een positieve rol te laten spelen. Zeker op het vlak van de zorg voor ouderen mag en kan de overheid zich niet door grote privéspelers in een hoekje laten drummen.

De zorg voor zwakkeren, waaronder zorgbehoevende ouderen, moet ook in het Vlaanderen van na de zesde staatshervorming een kernopdracht en -bepaaling van de overheid zijn. Door de creatie van kwaliteitsvolle tewerkstelling, kan ze daarmee ook een dubbelslag slaan.

ABVV-partner in vrije tijd